

## NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT!

---

Có những khuôn mặt mà, dù chỉ gặp một lần, cũng đủ làm người ta... than mãi: “người đâu gặp gỡ làm chi?!”. Không bắt buộc phải đẹp (xấu đẹp tùy người đối diện) nhưng đó phải là một khuôn mặt gây ấn tượng (lâu quá mới dám dùng lại chữ này!) mạnh, rất mạnh, cho người–trong–cuộc. Mà không chỉ khuôn mặt (gồm cả đôi mắt, nụ cười, sóng mũi...), một ngày nắng đẹp, một buổi hoàng hôn, một đêm sông vắng, v.v. Hay một thành phố, cũng đủ làm cho ta “muôn kiếp không quên”!

Tôi có dịp đi qua nhiều thành phố trên thế giới. Nói “đi–qua” nhưng, ít nhất, cũng nghỉ lại đó 2 ngày. 2 ngày là khoảng thời gian tối thiểu để viếng một số “danh lam thắng cảnh”. Chỉ có thành phố “đó” là tôi đi qua trong vài giờ. Trong vài giờ thôi, mà “ngày rời Annecy/anh đã để lại con tim”. Để lại cố tình, không phải quên. Để lại con tim vì thành phố, không vì một “cái gì” khác!

Hôm đó là chủ nhật đầu tháng 6 năm 2014. Trước đó mấy ngày, mẹ cháu và tôi lấy TGV từ “gare de Lyon” sang Genève thăm vợ chồng hai người bạn, khác (phân) khoa nhưng chung trường. Đây là lần đầu chúng tôi... Thụy du. Sau khi chờ đi viếng vài nơi, ở Genève và vùng phụ cận, bạn tôi đưa chúng tôi... hồi hương, viếng thành phố Annecy của Pháp, cách Genève khoảng 40km.

Là tỉnh lỵ của tỉnh Haute–Savoie miền đông–nam Pháp, Annecy là một trong những thành phố nổi tiếng nhất nước. Về thắng cảnh, về môi trường, v.v. Liên trong mấy năm sau này, Annecy luôn nằm ở 2 hàng đầu trong “top–ten” thành phố “nên sống ở Pháp” (“où il fait bon vivre en France”). Annecy có núi (Alpes), có hồ, có sông, và nhất là, có những con kênh len lỏi trong thành phố. Vì như thế nên Annecy còn được gọi là “Venise” của Pháp.

Ở với Annecy chỉ vài giờ, trong đó đã gần 1H dùng cơm trưa, nhưng sau khi viếng hồ, thăm phố: những con phố với những ngôi nhà đủ sắc màu, những chậu hoa trên bệ cửa sổ, những chiếc cầu xinh xắn, v.v. tôi đã “xin nhận nơi này làm quê hương... dưỡng lão”(!). Và tôi đã viết điều đó cho bạn–ta–Genève, về cái dự định (đi đi, về về thủ đô–tỉnh lỵ) trong tương–lai–tóc–trắng: hoặc Bordeaux, hoặc Annecy. Nhưng có lẽ là Annecy. Vì Annecy có sông, có núi, lại sát biên giới... như tỉnh lỵ vùng–4–miền–tây quê tôi, nơi tôi chào đời và trải qua một thời thiếu niên êm đềm, thơ mộng.



(nguồn: Internet)

Sau này, do một vài lý do “bất khả kháng”, dự tính về Annecy chỉ còn trong quá khứ!!!! Nhưng Annecy, với tôi, vẫn là nơi “Vì đâu gặp gỡ làm chi?”, vẫn là tỉnh lỵ mà tôi “mê” nhất!

Yêu Annecy như thế nên chiều tối qua, 08/06, tôi đau đớn vô cùng! Không chỉ đau, tôi còn khóc! Khi biết tin, qua truyền hình, một người đàn ông đã dùng dao đâm những bé thơ đang chơi đùa trong công viên bên bờ hồ Annecy! Có tất cả 6 người bị trọng thương: 2 người lớn và 4 đứa bé (từ 22 tháng đến 3 tuổi). Sáng nay (9/6), được biết là 2 bé vẫn còn trong tình trạng rất nguy kịch! Hung thủ là một người tị nạn Syrie ở Thụy Điển nhưng, do không vào được quốc tịch Thụy Điển, nên đã qua sống ở Annecy, từ mùa thu năm rồi.

Abdalmanish H. là người đàn ông 31 tuổi, đã lập gia đình với một phụ nữ Thụy Điển, và đã có một con nhỏ (3 tuổi?). Hai người đã ly dị và, theo lời kể của người vợ cũ, 11/2022 Abdalmanish H. sang Pháp với mục đích xin quy chế tị nạn, để sau đó sẽ xin vào quốc tịch Pháp. Đơn xin vào quy chế tị nạn của Abdalmanish H. mới bị chính phủ Pháp bác bỏ cách đây vài ngày, vì đương sự đã là người tị nạn ở Thụy Điển! Có lẽ vì thế mà Abdalmanish H. nổi khùng, lấy dao tấn công mấy đứa bé?!

Chưa biết được lý do sát nhân của hung thủ nhưng đây không phải là hành động khủng bố? Theo các nguồn tin tôi nghe được chiều qua thì, khi cầm dao đâm người, thằng–Syrien–này không say rượu hay ma túy, mà cũng không có vấn đề tâm thần gì cả! Chỉ biết khi cầm dao đâm thì nó đã hô lớn “nhân danh Chúa Jesus”!!!! Trả lời phỏng vấn ký giả, vài chủ tiệm, nhân viên một số cửa hàng mà thằng–Syrien ngủ bụi trước tiệm, cho biết, nó ít nói, “hiền lành”, luôn từ chối giúp đỡ của người ngoài!

Lúc đầu nghe tin tôi bàng hoàng! Nghe lại vài lần nữa, tôi hình dung cảnh mấy bé thơ đang chạy nhảy, leo trèo thì Chấn tỉnh xuất hiện. Tôi thấy mặt Chấn tỉnh khi nó bị một thanh niên dùng “sac-à-dos” đánh trả lại nó. Nhìn từ xa, Chấn tỉnh là một người khá cao lớn, râu quai nón, áo thun đen, quần cộc đen, đầu bịt khăn che tóc, tay cầm dao, đang chạy kiếm thêm người đâm thì anh hùng “sac-à-dos” xuất hiện ngăn chặn, quơ “sac” tấn công!!!, v.v.

Nghĩ đến lúc các bé bị đâm, đến tiếng hét thất thanh, đến đôi mắt ngạc nhiên mở to, đến..... Tôi không dám nghĩ tiếp! Và tôi rung rung. Một mình, mắt xem TV nhưng tai không nghe gì cả, tôi lặng yên để hai hàng nước mắt lăn xuôi. Khi gõ những chữ này thì tôi cũng lại khóc!

Dù cho sau những khám nghiệm, người ta sẽ bảo thẳng–hung–thủ không có vấn đề tâm thần. Nhưng tôi vẫn cho là nó điên khi cầm dao đâm người, nhất là đâm những bé thơ vô tội, nhỏ nhoi. Nó càng điên hơn khi la lớn “nhân danh Chúa”. Như những thằng điên đang pháo vào Ukraine, như những thằng điên đã pháo vào trường tiểu học Cai Lậy năm 1974, khi nhân danh “giải phóng”!

Giết bé thơ thì không có “nhân danh” nào được loài người chấp nhận!

Giết người là tàn ác. Giết bé thơ thì chỉ có bọn cực–điên–cực–ác. Tôi muốn dùng những chữ nặng nề hơn nữa để nói về bọn này. Nhưng không tìm ra!!!

Như từ chiều hôm qua, tôi tiếp tục cầu nguyện ơn trên ban phép mầu, hộ trì cho 6 nạn nhân, nhất là 2 bé thơ đang trong tình trạng nguy kịch, chóng “tai qua, nạn khỏi”!

Nam Mô A Di Đà Phật!

**BP**

09/06/2023



---

Nguồn: Internet eMail by **th** chuyển

Đăng ngày Thứ Sáu, June 9, 2023  
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH